

מנחות יג

עניין: זמן אכילת לחם הפנים

אגרות משה ח"א

קדשים וטהרות סי' יא

הנה דברי רבנו יונה באכות פ"ה מ"ה ודאי מיקשים מאד, דהא דין לחם הפנים שאוכלין אותו ביום השבת שסלקוהו מהשלחן ובלייל מוצאי שבת ככל קדשים הנאכלין ליום אחד שהוא ליום ולילה שלאחריו עד שיעלה עמוד השחר מדאורייתא ומדרבנן רק עד חצות כבדית ברכות. ומה שכתב הרמב"ם בפירושו בפ"ב דמנחות ולה"פ אינו נאכל אלא ביום השבת בלבד, פשוט שכוונתו גם להלילה של מוצאי שבת וזה נקרא ג"כ ביום השבת בלבד, משום שלקדשים הלילה הולך אחר היום שלפניו כדאייתא חולין דף פ"ג, וגם המשנה אינו קורא אותו

בשגגה לחוץ מהעזרה. והנה בכל שבתות השנה אין כ"כ חדוש שברוב הפעמים אוכלין תיכף אבל בשבת שחל יו"כ שמתחלקין לערב וזה קורא בשבוע שאחר השבת, שמוצאי שבת נקרא שבוע שאחר השבת משום שהוא התחלת השבוע ומ"מ לא אירע שנפסל לעולם ואף בכל שבת לא אירע לאלו שהניחו

משנת חיים

ויקרא סי' קיא, ג

לצום, עי"ש. ובפשוטו הדברים תמוהים דהא לחה"פ נאכל גם למוצ"ש כמבואר במנחות שם ולמה אסרו חכמים לצום בשבת משום מצות אכילת לחה"פ, שהיא יכולה להתקיים במוצ"ש. נוי"ל דדעתו כהחכם צבי בסי' קנ"א דהנאכלין ליום ולילה עיקר מצות אכילתן היא ביום ולא

ועם דברי הרמב"ם הנז' יתבאר הדברים דאח"כ דהלחה"פ נאכל גם במוצאי שבת כשאר ק"ק הנאכלים ליום ולילה, אך כ"ז הוא בהמצוה הכללית לאכול בשר ק"ק ושיירי מנחות, מיהו בלחה"פ איכא מצוה מיוחדת לאוכלו בכלל מצות עריכת לחה"פ, וכסידורו בשבת עצמה כן אכילתו היא בשבת עצמה. וזהו שאסרו לצום בשבת כדי שיאכלו את הלחם הפנים בשבת עצמה, ויקיימו את מצות אכילת לחה"פ בכלל עריכתו דהיא בשבת עצמה כמו שני'.

פירוש המשניות לרמב"ם

ולנניו ואכלוהו במקום קדוש ולחם הפנים הזה אינו נאכל אלא ביום השבת בלבד ר"ל כל יום השבת בלבד כמו שצייר ביום השבת ביום השבת יערכנו

רבי עובדיה מברטנורא

לאכול אחת מן החלות למחר. וזמן אכילת החלות אינו אלא ליום ולילה

רבינו יונה אבות ה, ה

ולחם הפנים. כי "ביום השבת יערכנו" (ויקרא כ"ד ח'), והיה חם בשעת הסרתו מעל השלחן ביום אשר ישימו אותו שמה, כמו שנאמר (ש"א כ"א ז') "לשום לחם חם ביום הלקחו". ולא נמצא בו פסול לא ביוצא ולא בלינה, שהיו צריכין אותו לאכול אותו בשבוע שאחר השבת שהסירוהו, ואם נשאר לשבוע אחרת הוא נפסל, ולא אירע להם תקלה מעולם:

פזמון כי אשמרה שבת מהאבע"ז

פי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעיני עד פינו וכוני. אסור מצוא הפין עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי סחורה אף דברי מלכים. אהנה בתורת אד ותחפני: אות היא בו אמצא תמיד נפש לנפשי. הנה דוד ר' ראשון נתן קדושי. מופת בתת לחם משנה בנפשי. בכה בכל ששי יבסיד מזוני: אות היא רשום בדת דאל חזק אד סגניו. בו לערוך קחם פנים בפניו. על כן הרתענות בו על פי נבזיו. אסור לבד מיום בפור עוני: אות היא הוא יום מבוהד הוא יום תענוגים. לחם ויין מוב בשר ודגים. המתאבלים בו אחר גסוים. פי יום שמחות הוא ותשמחני: אות היא מחלמקאבה בו סופו דהקרית. עד כן אבבם בו קפי בבורית. ואתפסקה אל אל ערבית ושמחית. מוסף וגם מנחה הוא יעני: אות היא

הערות סדור בית יעקב

ז' יתן לי תזון כפול גם לשבת כל הנריך: רשום כתוב בתורת ה' (ויקרא כ"ד ח') מלוא לכהניו לסדר כשבת נחם הפנים נפני על השלחן. מ"ק ולפסק הלחם המותח משנה העבר ולאכלו כשבת ולכן אסור מדי' לטוס בשבת ונשחל בו יז"כ טובה לזים:

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON